

El llenguatge

Abans que

Amb l'adverbi abans hem creat la locució prepositiva abans de -que comentàvem ahir- afegint-hi simplement la preposició de, i que usem, com tots els termes prepositius, davant els grups nominals, pronominals i adverbials, així com davant els infinitius. I hi podríem afegir que, anàlogament, hem creat la locució conjuntiva abans que, amb la qual introduïm oracions subordinades temporals. Aquest mecanisme de creació d'aquests termes gramaticals que són les locucions és molt normal en l'idioma i és fàcil d'observar que moltes locucions prepositives, formades amb la preposició de com a darrer mot, que és la que hi confereix, és clar, el valor prepositiu, presenten la seva locució conjuntiva corresponent, é a dir, amb la conjunció que en lloc de la preposició de: anàlogament a la parella abans de i abans que tenim, doncs, després de i després que, a fi de i a fi que, d'ençà de i d'ençà que, tot seguit de i tot seguit que, etc. Amb les primeres introduïm grups nominals o equivalents (pronominals, adverbials, infinitius) i les segones són elements d'enllaç d'oracions subordinades de natura diversa.

Tanmateix, són possibles i usuals construccions com Ha arribat abans que tu, Ho hem sabut abans que el director, Abans que dir aquestes bestieses m'estimo més caïllar, en les quals trobem el conjunt abans que -i no abans de- precedint aquells grups gramaticals que, com hem dit, han d'ésser introduïts per un element prepositiu i no conjuntiu. Però és que en aquests casos el conjunt abans que no és pas la locució conjuntiva temporal que trobem en una frase com Agafeu-ho abans que no se'n penedeixi, sinó la coincidència de l'adverbi abans i de la conjunció que, segon element d'un terme comparatiu. Efectivament, en frases comparatives com Li agrada més el mar que la muntanya, En Ramon és més alt que ell i Es millor menjar poc que menjar massa, trobem el terme conjuntiu que introduint aquests grups gramaticals -nominals o afins. I, sens dubte, una construcció com Ho hem sabut abans que el director és comparable a Es més antic que el director.

Res no sembla oposar-se a admetre també, anàlogament a Ho hem sabut abans que el director, Ho hem sabut després que el director. Però en la pràctica del llenguatge segurament diríem més aviat El director ho ha sabut abans que nosaltres.

Albert Jané

I d'agost 1980